

պիզմ խաճակութեամբ և չոր գործովք, զիկեցեցւոյ խորհուրդ պղծէ, և գՅրիսառա անարգէ, որ ոյսմ օքնակն է»:

Աւստի և նոյն երանելին գոյաբանումէ Ակեցեցին իւր մի գեցեցիկ գանձի մէջ (Եր. 3:1) Հարսանեկան բառերով. «Աւրախ լիր գշխց Հարսն պանձալի, պատկառով, մեծ զարմանուչի բազմովաւակ կուսաթեամբ բերկրեալ:

* Բարունն լուսոյ հզօր թագաւար Փեսայն երկնաւոր՝ անձառ խորհրդով ի համգէս խընդցից պարու կարգեաց քեզ կանոնս անփոփսիւլով:

Ա. Գրիգոր Տաթեացին մի առ մի բացաւրումէ պատկի բարձր նշանակութիւնը, նա պարզումէ խորհուրդն ասելով. «Խորհուրդ է ծածկելու իրաց յայտնութիւն», այսինքն այն գաղտնիքն որ մենք լինք տեսնում, ներկայանում. մեզ իրակոն արտայայտութեամբ Ա. յի իրական արտայայտութիւնը մեկնումէ նա ասելով իւր Ամրան քարոզներում» (Էջ. 199). «Եւ այս մարմառաւոր Հարսանիքս է խորհուրդ հոգեօր Հարսանեացն և միաւոթեան Հոգւոյս առ Աստուած, որպէս ասէ առաքեալն»: Աւստի և ինտանիոներին նմանեցնումէ մարգարէներին, իսկ վեսաւէրներին ու Հարսանած ուներին նմանեցնումէ առաքեալներին և նոյտ հետեւող Հայրերին: Եւ Նշան մատանւոյն հաւատն է, որ գնի ի մասն որ է զանազանող գործոյն»: Մատի վրայ է մատանին, սակայն նա ևս ընդարձակ նշանակութիւն ունի.

* Մատանին է ի մասն յայն՝ որ ունի զերսկ սրտին, նոյնպէս և Հաւատք մ.թ՝ առ Քրիստոս է Զերմ սիրով սրտի հաստատեալ»: Եւ ինչպէս մատանին օրսկ է և ծայր լունի, այնպէս էլ ամսւը է ամսւանութեան կապակցութիւնը: Ասկի է մատանին դոցա կապողն. սակաւ նման մաքսւը պէտքէ լինի և երկուսի սէրբ:

Հայաստանեայց Եկելեցին նաև ազելով պը սակի սրութիւնը, գործնականակէս էլ Հակառակութեան մէջ չէ ընկնում՝ արգելելով

Հոգեւորականներին ամսւանանալ, այլ նա սկզբեց որոշել է երկու դաս—կուսակրօն և ամուսնացեալ, որով մի որոշ կարգ է դրել իւր պաշտօնեաների մէջ սպատ՝ անհանեւրի կամայականութիւններից: Դորանով սրբաւործում է թէ պատկն և թէ ինքնազոհութեան բարձր առաքինութեան ճանապարհ է թույնում առ արդ կոչուածների համար:

Եւ ինչպէս որ ճամպաւթիւն է աշխարհականների համար թէ «առանց կնոջ աւերէ և տաւնն. և տան չինութիւն կինն է», և «տուն ունիս», ասելով Հասկանումէն պատկւած լինելը է, այնպէս էլ կուսակրօն և կեցեցականի համար տունը Եկեղեցին է:

Բ.

ԱՐՈՒՄՆՈՒԹԵԱՆ ՆՊԱՏԱԿԻ:

Պատկի ս. Խորհուրդ լինելը ցոյց է տալիս որդէն, որ ամսւանութիւնը չի կարող մասնաւոր անհատական նպատակ ունենալ. եթէ պատկի լինելը նա չէր Համեմատութիւն Քրիստոսին և Եկեղեցուն: Այլ ինչպէս որ մեծ նշանակութիւն ունի Քրիստոսի և Եկեղեցու կապակցութիւնն Աստուծոյ արքայութեան համար, այնպէս էլ ամսւանական ընտանեկան կեանքը մի անհարժեշտ տարր է Աստուծոյ արքայութեան իրականացման Համար: Ընտանիքը պէտքէ լինի բարոյական աշխարհի փոքրիկ նկարը կամ՝ մանրաշխարհը:

Աւրեւծելով ամսւանութեան ալգ ընդհանուր նշանակութիւնը, կստանանք ամսւանութեան նպատակի սրոշումը: Կնոջ ստեղծագործութիւնն եղաւ ըստ Աստուծոյ տնօրէնութեան՝ թէ «ոչ է բարեզը մարդոյդ միայն լինել, արացացուք դմս օգնական ըստ դմս»:² Աւրեւմն աղամարդի և կնոջ կենակցութիւնը տարր է կազմում Աստուծոյ արքայական անօրէնութեան: Քրիստոս եկաւ փրկելու մարդկութիւնն և յառաջ վարելու

1. Ս. Գ. Տաթեացի, անդ Էջ. 197.

2. Ծննդ. Բ. 18:

գէպի Աստուծոյ արքայութիւնը նա ինքն առումէ լիերախին այն ինչ որ ի սկզբանէ հաստատաւել էր սակայն և յիշումն ոյն առաջինութիւնն որ իրագործումն նորա, որոնց տուեալ է որոնք և են ներքինիք որ զանձինու խրեանց արարին ներքինիք լու արն արքայութեան երկնից¹, Այսուղից արդէն ճշգրտման որ Գրիգոր Տօմի և այսու որոշած երեք նստառակները մէկ՝ առ ի խորշելով ի պատճենութենէ երկրորդ որդենութեան համար, և երրորդ ցանկութիւնը զանպելու և ամոքելու համար:

Այս գիտելով այդ երեք կէտերու կառանքնը որ թէ որդենութիւնն և թէ միւս երկու նստառակները միջոց են ատլիւ մարդուն Աստուծոյ արքայութեան համար զործելու և այդ իրականացնելու։ Ոյշափ հասկանանք արդի և կնոջ կենակցութեան նշանակութիւնն, այնքան սուրբ կպահենք սիրոյ յարաբերութիւնն, որպէս զի օր ըստ օրէ կարողանանք մեր աստուածադիր կոչման ծառակելու։ Մարդու կոչումն է՝ կոմանութեական կենակցութեամբ և կամ ան ձնանութիւնութեամբ՝ միջոց գտնել առաւել յաջալութեամբ Աստուծոյ արքայութեան համար գործելու։

Այդ նստառակով նա է միայն զիմում ամուսնական կենակցութեան, ով օր զգումէ միայնակ գործելու թուլութիւն և անյարմարութիւն և կարօտումէ ամուսնական օգնականութեան կամ գործակցութեան։ Միայն թէ սուրբ է նստառակը, որբութեամբ էլ պէտք ձգտել գէպի այն և սուրբ պահել ան ընթացքն, որ տանում՝ գէպի այդ նրապատճերը Արքափ մեղանչէ մարդ այդ կենակցութեան մէջ՝ չկատարելով քրիստոնէական ամենապարզ առաջինութիւններն, որպէս ուրի, ներողամտութիւն, պարկեշտութիւն, հեղութիւն, հաւասարութիւն և լու այնքան

¹ Թատժ. ԺԹ. 11. 12. Տես. և ՀՊ. է. 8—9.
Քայլ ամսւեացն և այրեացն ասեմ. լու և նոցաթէ կայցեն իրքել զին Ապա թէ ոչ ունիցին ժոյժ, ամուսնացին, զի լու է ամուսնակալ քան զջենուուլ.

մեղանչում է նա յիշեալ բարձրագոյն նպատակի գէմ՝ և ինքն ինքեան գատապարտում։ Աստուած միացնումէ երկուսին և մի մարմին գործնում՝ միասին էլ պէտք գործեն և ապրեն, և ինչպէս «Քրիստոս սիրեաց զեկեղեցի», և զանձն իւր մասնեաց վասն նորա» այնպէս էլ տղամարդը պէտքէ սիրեիւր կիուջ կատարեալ անձնազութեամբ, զի «օր սիրէ զիին իւր՝ զանձն իւր սիրէ»։ Իսկ իւր անձն առաջն առաջն մեղագարտն է Աստուծոյ առաջ իրեւ Աստուծոյ յարաբերութիւնն, որպէս զի կարենան վայելել Հայոց եկեղեցու որչնութեան շնորհները։

Ա Տէֆ. Մէքելեկը.

(Ալ շարունակուի)։

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԽԵԶԾՈՅ Պէտքի ԸՊՐԵ. ԲԵՐԴԱՌՈՅ ԽԵՆԵԼՈՅ ՀՈՄՅԵՐ

Բ Ն Ը Ի Ա Ր Ա Ւ Թ Ւ Ւ Ն.

Սմն կողմից ամենարժանաւոր մարդ զիկ աշխատասեր, արդարասեր և խիստ ազնիւ մարդիկ են՝ նոքա արժանի են ընդհանուր յարդանքի։ Այսպիսի մարդիկներին չէ կարելի ըլ հաւատաչէ կարելի չափել չէ կարելի չցանկալ նոցա նման դառնալ։ Նոքա են պահպանում ամեն լաւ և բարի բան աշխարհում և եթէ նոքա լինեն սպարեւ և չարժեցի։

Աչ ոք պարտաւոր չէ հարուստ խելացի